

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1263—1269

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1263	Laki maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta	5905
1264	Laki turkistuottajien lomituspalveluista	5907
1265	Laki poronhoitajien sijaisapukokeilusta	5918
1266	Laki maatalousyrittäjän eläkelain 114 §:n muuttamisesta	5923
1267	Valtioneuvoston asetus sotainvalidien puolisoiden, leskien ja sotaleskien kuntoutustoiminnasta .	5924
1268	Valtioneuvoston asetus eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta	5926
1269	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan suoritteista perittävistä maksuista	5927

N:o 1263

Laki

maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 6 ja 38 §, sellaisena kuin niistä on 6 § laissa 1100/2007, sekä lisätään 35 §:n 2 momenttiin uusi 2 a kohta seuraavasti:

6 §

Oikeus vuosilomaan

Edellä 4 §:ssä tarkoitettulla maatalousyrittäjällä on oikeus hakemuksesta saada lomituspalveluja kalenterivuoden aikana vuosilomaa varten 26 päivän ajaksi.

35 §

Valtion korvaukseen oikeuttavat lomituskustannukset

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina korvataan:

2 a) eläkelaitoksen hyväksymästä lomittajan ammattiin johtavan oppisopimuskoulutuksen toteuttamisesta paikallisyksikölle aiheutuneet nettokustannukset valtion talousarviossa tähän tarkoitukseen osoitetun määrärahan rajoissa;

38 §

Ennakkojen maksaminen ja tarkistaminen

Eläkelaitos maksaa toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle 35 §:n mukaisiin kustannuksiin ennakkoa. Eläkelaitos arvioi ennakon suuruuden ottaen huomioon asianomaisen paikallisyksikön toimialueella edellistä varainhoitovuotta edeltäneen varainhoitovuotta

HE 221/2009
StVM 45/2009
EV 209/2009

181—2009

den aikana lomitettujen päivien määrän ja keskimääräisen kustannuksen sekä näissä eläkelaitoksen arvion mukaan tapahtuvan muutoksen. Ennako maksetaan varainhoitovuoden alusta kuukausittain yhtä suurina erinä kunakin kuukautena, viimeistään sen 11 päivänä.

Ennakot tarkistetaan vuosittain heinäkuun 1 päivästä. Tarkistamista varten kunnan on vuosittain viimeistään kesäkuun 15 päivänä annettava eläkelaitokselle tiedot niistä kirjanpidon mukaisista kustannuksista, jotka ovat aiheutuneet varainhoitovuoden huhtikuun loppuun mennessä järjestetyistä lomituspalveluista. Samalla kunnan on esitettävä arvionsa koko varainhoitovuoden aikana järjestettävistä lomituspalveluista aiheutuvien kustannusten määrästä.

Jos kunnalle huhtikuun loppuun mennessä maksettujen ennakkojen määrä ei olennaisesti poikkea 2 momentissa tarkoitettujen kirjanpidon mukaisten kustannusten määrästä, ennakot maksetaan 1 momentissa tarkoitetun suuruisina varainhoitovuoden loppuun. Muussa

tapauksessa ennakkoja tarkistetaan siten, että niiden määrä kuukautta kohti vastaa 2 momentissa tarkoitettujen kirjanpidon mukaisten kustannusten kuukausittaista määrää.

Jos on ilmeistä, että lomituspalveluista aiheutuvat kustannukset koko varainhoitovuodelta ovat erityisestä syystä olennaisesti suuremmat tai pienemmät kuin 1 momentin mukaan maksettu ennako tai 3 momentin mukaisesti tarkistettu ennako, kunnalle maksettavaa ennakkoa voidaan tarkistaa vastaamaan eläkelaitoksen arvioimia todellisia kustannuksia. Kunnalle voidaan myös tarvittaessa suorittaa erillinen ennakkomaksu, jos kunta osoittaa suorittaneensa yksittäisen lomituspalveluista aiheutuneen ja kunnan ennakkoon verrattuna merkittävän kustannuksen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1264

Laki**turkistuottajien lomituspalveluista**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Turkistuottajalle järjestetään lomituspalveluja tämän lain nojalla vuosilomaa varten maksutta ja lisävapaata varten maksullisena valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa.

Lomituspalveluja järjestetään turkistuottajan valinnan perusteella joko osoittamalla hänelle lomittaja tai korvaamalla hänelle hänen itse järjestämästään lomituksesta aiheutuneita kustannuksia.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *turkiseläintuotannolla* elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) mukaan verotettavaa turkiseläintuotannon harjoittamista;

2) *turkistuottajalla* turkiseläintuotantoa harjoittavaa henkilöä, joka on velvollinen tur-

kiseläintuotantoa varten ottamaan ja jolla on voimassa yrittäjän eläkelaiissa (1272/2006) tarkoitettu vakuutus tai vireillä hakemus sen saamiseksi;

3) *turkistilalla* taloudellisesti itsenäistä turkiseläintuotantoa harjoittavaa yksikköä;

4) *eläinyksiköllä* 30 siitoskettua tai siitos-tarkoituksessa pidettävää suomensupea taikka 60 siitostarkoituksessa pidettävää muuta turkiseläintä;

5) *palvelusuunnitelmalla* turkistilakoh-taista suunnitelmaa lomituspalvelujen järjes-tämisestä;

6) *Melalla* maatalousyrittäjän eläkelaiissa (1280/2006) tarkoitettua Maatalousyrittäjien eläkelaitosta; ja

7) *paikallisyksiköllä* toimintayksikköä, jonka vastuulla on järjestää lomituspalvelut tietyllä alueella.

3 §

Lomituspalvelujen saamisen edellytykset

Lomituspalveluja järjestetään turkistuotta-jalle, jolla on merkittävä tehtäväosuus turkis-tilan turkiseläinten hoitoon päivittäin kuulu-vista tehtävistä. Turkistilan turkiseläintuotan-non tulee käsittää lomitusaikana vähin-tään neljä eläinyksikköä.

Edellytyksenä lomituspalvelujen saamiselle on, että turkistuottajalla on ollut yhdenjaksoisesti voimassa 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettu vakuutus vähintään neljä kuukautta ja että hän ei lomitusajankohtana saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suurista kuntoutustukea tai työttömyyseläkettä.

4 §

Lomituspalvelujen määrä

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa kalenterivuoden aikana järjestettävien vuosilomapäivien ja lisävapaatuntien turkistuottaja-kohtaisen enimmäismäärän Melan esityksestä edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

5 §

Lomituspalveluilla huolehdittavat tehtävät

Vuosilomalomituksessa huolehditaan turkistilan turkiseläinten päivittäisistä palvelusuunnitelmassa mainituista hoitotoista siltä osin kuin ne kuuluvat vuosilomalla olevan turkistuottajan tehtäviin.

Lisävapaalomituksessa huolehditaan käytävissä olevan tuntimäärän puitteissa niistä turkistilan turkiseläinten hoitotoista, jotka lomitusajankohtana kuuluvat turkistuottajan tehtäviin.

6 §

Lisävapaasta perittävä maksu

Lisävapaasta peritään palvelun käyttäjältä viisi euroa tunnilta.

7 §

Itse järjestetystä lomituksesta maksettava korvaus

Turkistuottajalle maksetaan korvausta hänen itse järjestämästään lomituksesta aiheutuneisiin kustannuksiin. Korvaus on samansuurinen kuin turkistuottajalle lomituksen järjestämisestä aiheutuneet kustannukset, kuitenkin enintään 20 euroa tunnilta. Korvaus lisävapaata varten järjestetystä lomituksesta

maksetaan vähennettynä lisävapaasta perittävällä maksulla.

Lomituksen järjestämisestä aiheutuneina kustannuksina pidetään:

1) turkistuottajaan työsuhhteessa olevalle työntekijälle maksettua palkkaa sosiaaliturvakuluineen; ja

2) työkorvausta, joka on maksettu ennakoperintärekisteriin merkitylle palvelun tuottajalle.

Korvattava enimmäistuntimäärä turkistuottajan vuosilomapäivää kohden määräytyy turkistilalla lomitusajankohtana olevan eläinyksikkömäärän mukaan. Ensimmäiset kymmenen eläinyksikköä kerryttävät turkistilan kokonaistuntimäärää 45 minuutilla eläinyksikköä kohden ja seuraavat 30 minuutilla eläinyksikköä kohden. Turkistuottajalle korvataan näin lasketusta kokonaistuntimäärästä hänen tehtäväosuuttaan vastaava tuntimäärä, kuitenkin enintään 8 tuntia vuosilomapäivää kohden. Erityisistä syistä enimmäistuntimäärästä voidaan poiketa.

Korvausta ei makseta, jos lomittajana on toiminut henkilö, joka työskentelee turkistuottajan kanssa samalla turkistilalla ja täyttää tässä laissa säädetty edellytykset lomituspalvelujen saamiseksi.

8 §

Perusteettomasti annetun palvelun korvaaminen ja perusteettomasti maksetun korvauksen palauttaminen

Jos lomituspalveluja on annettu perusteettomasti, palvelun saaja on velvollinen korvaamaan paikallisyksikölle siitä aiheutuneet kustannukset.

Jos itse järjestetystä lomituksesta on maksettu korvausta perusteettomasti, korvauksen saaja on velvollinen palauttamaan liikaa saamansa korvauksen paikallisyksikölle.

Paikallisyksikkö voi luopua takaisinperinnästä osittain tai kokonaan, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä perusteeton etu ole aiheutunut palvelun tai korvauksen saajan taikka hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä. Paikallisyksikkö voi luopua takaisinperinnästä myös silloin, kun takaisin perittävä määrä on vähäinen. Päätös takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa perusteettoman lomituksen antamisesta tai perusteettoman korvauksen maksamisesta.

9 §

Viivästyskorko sekä perintä ilman tuomiota tai päätöstä

Jos 6 §:ssä tarkoitettua maksua tai 8 §:ssä tarkoitettua korvausta ei ole maksettu eräpäivänä, saadaan vuotuista viivästyskorkoa perä eräpäivästä lukien korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa säädetyin perustein. Viivästyskoron maksamisen perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksu- tai takaisinperintäpäätöksen antamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut maksut ja korvaukset saadaan viivästyskorkoineen ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

2 luku

Tarkempia säännöksiä paikallisyksikön järjestämästä lomituksesta

10 §

Vuosiloman samanaikaisuus

Samalla turkistilalla työskentelevien turkistuottajien on pidettävä vuosilomansa samanaikaisesti, jos he käyttävät paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja.

11 §

Vuosilomaan sisältyvien pyhäpäivien määrä

Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä vuosilomaan saa sisältyä enintään kaksi sunnuntaita tai sellaista juhlapäivää, jonka aikana tehdystä lomitustyöstä voidaan maksaa paikallisyksikköä sitovan työehtosopimuksen mukainen sunnuntaityö- tai sitä vastaava korvaus.

12 §

Lomitusta edeltävät turkistuottajan toimenpiteet

Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käyttävän turkistuottajan tulee ennen vuosiloman alkamista:

1) tarvittaessa opastaa lomittajaa lomitukseen kuuluvien tehtävien suorittamisessa sekä antaa hänelle ohjeet turkiseläinten käsittelyyn liittyvistä erityiskysymyksistä;

2) huolehtia siitä, että turkistila täyttää työturvallisuudelle asetettavat vaatimukset;

3) hankkia turkistilan tavanomaisen kuluksen edellyttämät kulutustarvikkeet vuosiloman ajaksi; sekä

4) ilmoittaa lomittajalle, mistä tämä voi tavoittaa hänet tai hänen edustajansa vuosiloman aikana.

Mitä 1 momentissa säädetään vuosilomasta, sovelletaan mahdollisuuksien mukaan myös lisävapaaseen.

3 luku

Lomituspalvelujen hakeminen ja toteuttaminen sekä päätöksenteko

13 §

Lomituspalvelujen hakeminen

Lomituspalveluja haetaan siltä paikallisyksiköltä, jonka toimialueella turkistuottaja pääasiallisesti harjoittaa turkiseläintuotantoa. Hakemus on tehtävä turkistiloittain kirjallisesti lomituspalvelujen vastaanottamista edeltävän kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Paikallisyksikön tulee ottaa tutkittavakseen myös määrääjän päätyttyä saapunut hakemus, jos hakemuksen myöhästymiselle on ollut painavia syitä.

Hakemuksessa on ilmoitettava, järjestetäänkö turkistilalla lomitus itse vai käytetäänkö paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja. Valinta on turkistilakohtainen.

14 §

Tehtäväosuuden määrääminen

Lomituspalveluja haettaessa on ilmoitettava turkistilalla vakituisesti työskentelevät henkilöt ja heidän keskimääräiset tehtäväosuutensa turkistilan turkiseläinten hoitoon päivittäin kuuluvista tehtävistä prosentteina.

Paikallisyksikön on määrättävä turkistuottajan tehtäväosuus 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen mukaisesti, jollei esitetty tehtäväosuus ole ilmeisessä ristiriidassa tosiasiallisten olosuhteiden kanssa. Sen jälkeen, kun

tehtäväosuus on määrätty, sitä voidaan turkistuottajan uuden ilmoituksen perusteella muuttaa vain erittäin painavasta syystä.

15 §

Palvelusuunnitelma

Lomituspalvelujen toteuttamiseksi paikallisyksikön on yhteistyössä turkistuottajan kanssa laadittava turkistilalle palvelusuunnitelma. Jos turkistilalla käytetään paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja, palvelusuunnitelma laaditaan paikallisyksikön hallintohenkilöstön toteuttaman tilakäynnin yhteydessä.

Palvelusuunnitelmaan merkitään ainakin:

- 1) edellä 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettujen eläinten määrä ja laatu sekä niiden hoitoon käytettävät työmenetelmät;
- 2) turkiseläinten päivittäiset hoitotyöt ja arvio niiden vaatimasta kokonaistyöajasta;
- 3) tilalla vakituisesti työskentelevät henkilöt;
- 4) tilalla työskentelevien turkistuottajien tehtäväosuudet turkiseläinten päivittäisistä hoitotoista; ja
- 5) arvio turkistuottajien lomituspäivän kestosta.

Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä palvelusuunnitelmaan merkitään lisäksi ainakin tieto:

- 1) tilakäynnin toteutumisesta ja tilakäynnille osallistuneista henkilöistä;
- 2) seuraavaksi suunnitellun tilakäynnin ajankohdasta;
- 3) tilan lomitustöiden edellyttämästä osamistasosta;
- 4) lomituspalvelujen tilakohtaisista kehittämistarpeista; ja
- 5) tilakäynnillä havaituista keskeisistä lomittajien työoloja koskevista työsuojelullisista seikoista ja paikallisyksikön esittämät niitä koskevat toimenpidevaatimukset.

Palvelusuunnitelma on tarkistettava turkistuottajan tai paikallisyksikön aloitteesta, jos palveluntarpeessa tai olosuhteissa tapahtuu muutoksia. Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä palvelusuunnitelma tarkistetaan kuitenkin aina vähintään joka kolmas vuosi tehtävän tilakäynnin yhteydessä.

16 §

Paikallisyksikön järjestämän lomituksen ajankohta

Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käyttävän turkistuottajan tulee tehdä paikallisyksikölle ehdotus lomitusajankohdasta mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Vuosilomaa koskeva ehdotus on tehtävä turkistiloittain viimeistään kaksi kuukautta ennen suunniteltua lomitusajankohtaa.

Jollei paikallisyksikkö voi järjestää lomitusta turkistuottajan ehdottamana ajankohdana, sen tulee varata hänelle tilaisuus uuden ajankohdan esittämiseen. Paikallisyksikön on vahvistettava lomitusajankohta ja ilmoitettava se turkistuottajalle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Vuosiloman ajankohta on ilmoitettava viimeistään kuukautta ennen vuosiloman alkamista, jollei turkistuottaja suostu lyhyempään ilmoitusaikaan.

Jollei vuosilomaa ole voitu pitää paikallisyksikön vahvistamana aikana turkistuottajan sairauden tai muun hyväksyttävän syyn vuoksi, se voidaan siirtää kokonaan tai osittain pidettäväksi myöhemmin saman vuoden aikana. Vuosiloma voidaan siirtää pidettäväksi myös seuraavana vuonna huhtikuun loppuun mennessä, jos siirto on mahdollista toteuttaa valtion talousarviossa edelliselle vuodelle osoitetun määrärahan rajoissa. Turkistuottajan on tehtävä vuosiloman siirtoa koskeva esitys paikallisyksikölle kirjallisesti sen vuoden loppuun mennessä, jona vuosiloman pitäminen peruuntui.

17 §

Itse järjestetystä lomituksesta maksettavan korvauksen hakeminen

Korvausta itse järjestetystä lomituksesta haetaan paikallisyksiköltä. Hakemukseen on liitettävä lomittajan antama selvitys lomituksesta.

Hakemuksesta ja sen liitteistä on käytävä ilmi:

- 1) lomituksen ajankohta;
- 2) onko kyseessä vuosiloma- vai lisävaalolomitus;
- 3) lomittajan hoitamat tehtävät;

4) lomituksen järjestämisestä aiheutuneet kustannukset;

5) lomituskohdan mukainen eläinlääkinnän määrä; sekä

6) muut kustannusten korvaamiseksi tarvittavat tiedot.

Korvausta on haettava kahden kuukauden kuluessa lomituskohdan päättymisestä. Korvaus voidaan myöntää, vaikka sitä ei ole haettu määräajassa, jos korvauksen epäminen myöhästymisen vuoksi on kohtuutonta.

18 §

Päätöksenteko

Paikallisyksikkö päättää lomituspalvelujen antamisesta, itse järjestetystä lomituksesta maksettavasta korvauksesta, palvelun saajalta perittävistä maksusta, palvelun saajan velvollisuudesta korvata perusteettomasti annettua lomituspalvelusta aiheutuneet kustannukset sekä perusteettomasti maksetun korvauksen takaisinperinnästä. Päätös annetaan tiedoksi asianosaiselle hallintolain (434/2003) 59 §:ssä säädetyllä tavalla.

4 luku

Hallintoa koskevat säännökset

19 §

Yleinen johto, ohjaus ja valvonta

Turkistuottajien lomituspalvelujen yleinen johto, ohjaus ja valvonta kuuluvat sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle.

20 §

Toimeenpano

Mela vastaa turkistuottajien lomituspalvelujen paikallishallinnon järjestämisestä. Paikallishallinto on järjestettävä siten, että tämän lain mukaista palvelua on saatavissa niillä alueilla, joissa palvelun tarvetta esiintyy.

Paikallishallinto voidaan järjestää siten, että Mela tekee kunnan kanssa kuntalain (365/1995) 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun sopimuksen (*toimeksiantosopimus*), jolla

kunta sitoutuu toimimaan tässä laissa tarkoitettuna paikallisyksikkönä ja huolehtimaan paikallisyksikölle kuuluvista tehtävistä omalla alueellaan tai sen lisäksi muidenkin kuntien tai niiden osien alueella.

Niillä alueilla, joilla palvelua ei ole järjestetty 2 momentin mukaisesti, Mela hoitaa tämän lain mukaan paikallisyksikölle kuuluvat tehtävät.

21 §

Toimeksiantosopimus

Toimeksiantosopimuksen tehneellä kunnalla tulee olla tämän lain mukaisia hallinto- ja toimintatarkoituksia varten nimetty vastuhenkilö sekä tarpeellinen määrä muuta henkilöstöä.

Toimeksiantosopimuksessa tulee sopia ainakin:

- 1) paikallisyksikön toimialueesta;
- 2) paikallisyksikön toimipaikan sijainnista;
- 3) sopimuksen voimassaoloajasta; sekä
- 4) sopimuksen irtisanomisesta.

22 §

Paikallisyksikön velvollisuus järjestää lomituspalveluja

Paikallisyksikön on järjestettävä lomituspalvelut turkistuottajalle, joka harjoittaa turkiseläintuotantoa pääasiallisesti sen toimialueella ja joka on 13 §:ssä tarkoitettussa hakemuksessa ilmoittanut käyttävänsä paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja.

Paikallisyksikkö voi pyynnöstä järjestää lomituspalveluja myös sellaiselle turkistuottajalle, joka on ilmoittanut järjestävänsä lomituksensa itse.

Paikallisyksikkö voi järjestää lomituspalveluja:

- 1) käyttämällä palveluksessaan olevia lomituspalveluntarjoajia; tai
- 2) ostamalla palveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta.

23 §

Melan tehtävät

Sen lisäksi, mitä Melan tehtävistä muualla tässä laissa säädetään, Melan tehtävänä on:

1) antaa paikallisyksiköinä toimiville kunnille ohjeita tämän lain soveltamisesta yhdenmukaisen soveltamiskäytännön varmistamiseksi;

2) valvoa toimeksiantosopimusten noudattamista;

3) antaa yleistä neuvontaa turkistuottajien lomituspalveluista;

4) harjoittaa tämän lain toimialaan kuuluvaa tilastotoimintaa; sekä

5) hoitaa muita sellaisia tehtäviä, jotka edistävät tämän lain mukaisten lomituspalvelujen tehokasta toteuttamista.

5 luku

Kustannusten korvaaminen

24 §

Valtion korvaus hallintokustannuksiin

Valtion varoista maksetaan vuosittain kohtuullinen korvaus toimeksiantosopimuksen tehneille kunnille ja Melalle tämän lain mukaisten paikallishallintotehtävien hoitamisesta aiheutuviin kustannuksiin. Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain syyskuun loppuun mennessä Melan esityksestä korvauksen kokonaismäärän seuraavaa kalenterivuotta varten. Korvaus maksetaan Melalle maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 32 §:ssä tarkoitetun korvauksen yhteydessä.

Korvauksen suuruus paikallisyksikköä kohti määräytyy paikallisyksikön toimialueella edellistä kalenterivuotta edeltäneen vuoden aikana lomitettujen vuosilomapäivien määrän perusteella. Mela maksaa korvauksen toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle maatalousyrittäjien lomituspalvelulain 34 §:ssä tarkoitetun korvauksen yhteydessä kahtenatoista yhtä suurena eränä.

Valtion varoista maksetaan Melalle vuosittain kohtuullinen korvaus muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin hallintokustannuksiin, joita Melalle aiheutuu tämän lain mukaisten tehtävien hoitamisesta. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö päättää vuosittain Melan esityksestä korvauksen määrästä ja maksaa korvauksen Melalle maatalousyrittäjien lomituspalvelulain 31 §:ssä tarkoitetun korvauksen yhteydessä.

25 §

Valtion korvaus lomituskustannuksiin

Valtion varoista maksetaan Melalle valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa tämän lain mukaisista lomituspalveluista aiheutuvat, toiminnan asianmukaisen hoitamisen kannalta tarpeellisina pidettävät kustannukset vähennettyinä lisävapaasta perittävillä maksuilla ja muilla tämän lain mukaisesti paikallisyksikön tehtäviin liittyvillä tuloilla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina korvataan:

1) paikallisyksikön palveluksessa olevien lomittajien palkkauksesta ja muista eduista aiheutuvat kustannukset enintään sen suuruisina kuin kulloinkin voimassa oleva lomittajia koskeva työehtosopimus ja muut työnantajan velvoittavat sopimukset edellyttävät;

2) itse järjestetystä lomituksesta maksetut korvaukset;

3) paikallisyksikön ostamista lomituspalveluista aiheutuneet kustannukset enintään sen suuruisina kuin vastaavat paikallisyksikön palveluksessa olevien lomittajien palkkauksesta ja muista eduista aiheutuvat kustannukset korvataan 1 kohdan mukaisesti;

4) palvelusuunnitelman laatimisesta ja tarkistamisesta aiheutuneet matkakustannukset;

5) paikallisyksikön palveluksessa olevien lomittajien ammatillisesta täydennyskoulutuksesta aiheutuneet kustannukset;

6) tämän lain mukaiset muut kuin hallintotehtävien hoitoon liittyvät vahingonkorvaukset, jotka on tuomioistuimen päätöksellä tuomittu paikallisyksikön maksettavaksi tai jotka paikallisyksikkö on maksanut vapaaehtoisesti sillä perusteella, että sen korvausvelvollisuus on ilmeinen; sekä

7) tämän lain mukaisten palvelujen järjestämisestä aiheutuvat muut tarpeelliset kustannukset.

26 §

Toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle maksettavan korvauksen perusteet

Mela huolehtii 25 §:ssä tarkoitettujen kustannusten korvaamisesta toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle. Palvelusuunnitelman laatimisesta ja tarkistamisesta aiheutuneet matkakustannukset korvataan siltä osin

kuin ne ovat syntyneet Melan ohjeiden mukaisesti suoritetusta tehtävästä. Paikallisyksikön palveluksessa olevien lomittajien ammatillisesta täydennyskoulutuksesta aiheutuneet kustannukset korvataan, jos kyseessä on Melan hyväksymä täydennyskoulutus.

Melan tulee kunnan pyynnöstä etukäteen ratkaista, onko kustannuksia pidettävä tarpeellisina ja suoritetaanko niihin siten valtion korvaus valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa. Ratkaisu sitoo Melaa sen käsitellessä aikanaan valtion korvausta koskevaa asiaa.

27 §

Ennakon maksaminen toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle

Mela maksaa toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle ennakkoa 25 §:ssä tarkoitettuihin kustannuksiin. Mela määrää ennakon suuruuden ottaen huomioon paikallisyksikön toimialueella edellistä kalenterivuotta edeltäneenä vuonna lomitettujen vuosilomapäivien määrän ja keskimääräisen kustannuksen paikallisyksikön toimialueella lomitettua vuosilomapäivää kohden sekä näissä arvionsa mukaan tapahtuvan muutoksen. Ennakko maksetaan kalenterivuoden alusta kuukausittain yhtä suurina erinä kunakin kuukautena, viimeistään sen 11 päivänä.

Jos on ilmeistä, että lomituspalveluista aiheutuvat kustannukset koko kalenterivuodelta ovat erityisestä syystä olennaisesti suuremmat tai pienemmät kuin 1 momentissa tarkoitettu ennakko, ennakkoa voidaan tarkistaa vastaamaan Melan arvioimia todellisia kustannuksia.

Lisäksi kunnalle voidaan tarvittaessa maksaa erillinen enakkomaksu, jos kunta osoittaa suorittaneensa yksittäisen lomituspalveluista aiheutuneen ja kunnan saamaan enakkoon verrattuna merkittävän kustannuksen.

28 §

Toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle maksettavan valtion korvauksen lopullinen määrä

Toimeksiantosopimuksen tehneen kunnan

on annettava Melalle tilitys lomituspalvelujen järjestämisestä aiheutuneista kirjanpidon mukaisista kustannuksista kutakin kalenterivuotta seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä. Mela voi perustellusta syystä myöntää kunnalle lisäaikaa tilityksen antamiseen. Jollei tilitystä anneta määräaikana, kunta menettää oikeutensa valtion korvauksen asianomaiselta kalenterivuodelta.

Jos tilitys osoittaa, että kunnalle asianomaiselta kalenterivuodelta maksetut ennakot ylittävät lomituspalveluista aiheutuneiden kirjanpidon mukaisten kustannusten määrän, kunnan on palautettava liikaa saamansa määrä Melalle sen vuoden heinäkuun loppuun mennessä, jona tilitys on saapunut Melalle.

Jos tilitys osoittaa, että kunnalle asianomaiselta kalenterivuodelta maksetut ennakot eivät riitä kattamaan lomituspalveluista aiheutuvia kustannuksia, Melan on valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa maksettava toteutuneiden kustannusten ja ennakkojen erotus loppueränä sen vuoden elokuun loppuun mennessä, jona tilitys on saapunut Melalle.

29 §

Maksatuksen keskeyttäminen

Jos toimeksiantosopimuksen tehneen kunnan toiminnassa ei noudateta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä taikka jos siinä muutoin ilmenee epäkohtia eikä korjausta saada aikaan kunnan ja Melan välisten neuvottelujen tuloksena, Mela voi maksaa ennakot alennettuina tai keskeyttää ennakon maksamisen taikka pidättäytyä loppuerän maksamisesta.

30 §

Korvauksen maksaminen Melalle lomituskustannuksia varten

Sosiaali- ja terveysministeriö maksaa Melalle sen tekemän esityksen perusteella 25 §:ssä tarkoitettua korvauksen kuukausittaisina erinä viimeistään kunkin kuukauden 10 päivänä.

Jos 1 momentin mukaisesti vuoden aikana maksettujen erien yhteismäärä ylittää samana vuonna järjestetyistä lomituspalveluista aiheutuneiden valtion korvaukseen oikeuttavien kustannusten yhteismäärän, ylittävä osa saadaan käyttää seuraavana vuonna järjestettävistä lomituspalveluista aiheutuviin kustannuksiin.

31 §

Lomituskustannuksia koskevat Melan selvitykset

Melan tulee tehdä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle:

1) kuukausittain selvitys toimeksiantosopimuksen tehneille kunnille ennakkona maksamastaan määrästä ja 20 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lomituspalvelujen järjestämiseen itse käyttämästään määrästä; sekä

2) kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä kokonaistilitys 25 §:ssä tarkoitetuista lomituskustannuksista ja niitä varaten maksetun valtion korvauksen käytöstä.

6 luku

Muutoksenhaku

32 §

Oikaisuvaatimus

Edellä 20 §:n 2 momentissa tarkoitettun paikallisyksikön 18 §:n nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Jos asianosainen on tyytymätön päätökseen, hänellä on oikeus vaatia Melalta päätöksen oikaisemista 14 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava edellä mainitun ajan kuluessa paikallisyksikölle.

Paikallisyksikön on oikaistava päätöksensä, jos se hyväksyy oikaisuvaatimuksen kaikilta osin. Muussa tapauksessa sen on toimitettava oikaisuvaatimus, lausuntonsa sekä asiassa kertyneet asiakirjat viipymättä Melalle.

33 §

Valitus

Melan päätöksestä saa valittaa Vaasan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituskirjelmä on toimitettava muutoksenhakuajassa Melalle.

Melan on oikaistava päätöksensä, jos se hyväksyy valituksen kaikilta osin. Muussa tapauksessa Melan on toimitettava valituskirjelmä, lausuntonsa sekä asiassa kertyneet asiakirjat viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä Vaasan hallinto-oikeudelle.

Hallinto-oikeuden päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

34 §

Toimeksiantosopimuksesta johtuvien erimielisyyksien ratkaiseminen

Erimielisyydet, jotka koskevat toimeksiantosopimusta tai kustannusten korvaamista toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle ja joita ei voida sopia Melan ja toimeksiantosopimuksen tehneen kunnan välillä, ratkaistaan hallintoriitana Vaasan hallinto-oikeudessa. Paikallishallintokustannusten korvaamista koskeva hallintoriita on pantava vireille kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun paikallisyksikkö on saanut Melalta tiedon korvauksen suuruudesta. Lomituspalvelujen järjestämisestä aiheutuneiden kustannusten korvaamista koskeva hallintoriita on pantava vireille kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun paikallisyksikkö on saanut Melalta tilityksen tarkistamiseen perustuvan tiedon valtion korvauksen oikeuttavien lomituskustannusten suuruudesta.

7 luku

Erinäiset säännökset

35 §

Turkistuottajan ilmoitusvelvollisuus

Turkistuottajan on ilmoitettava paikallisyk-

sikölle itseään ja turkistilaansa koskevat tiedot, jotka voivat vaikuttaa lomituspalvelujen järjestämiseen hänelle taikka hänen itse järjestämästään lomituksesta maksettavan korvauksen saamiseen tai määrään.

Turkistuottajan on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettut tiedot myös Melalle sen hoitaessa paikallisyksikön tehtäviä 20 §:n 3 momentin mukaisesti tai käsitellessä asiaa oikeasuvaatimuksen perusteella.

36 §

Tietojen salassapito ja luovuttaminen

Paikallisyksikön ja Melan toimintaan tämän lain toimeenpanoon liittyvissä asioissa sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999), Melan toimintaan kuitenkin vain siltä osin kuin Mela käyttää mainitun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua julkista valtaa.

Sen estämättä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 14 §:ssä säädetään, paikallisyksikkö päättää tiedon antamisesta hallussaan olevasta tämän lain mukaisiin lomituspalveluihin liittyvästä asiakirjasta.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 20 kohdassa säädetään, salassa pidettäviä ovat myös sellaiset tämän lain toimeenpanoon liittyvät asiakirjat ja niihin sisältyvät tiedot, jotka koskevat turkistuottajan taloudellista asemaa.

37 §

Oikeus tietojen saamiseen

Veroviranomainen, Kansaneläkelaitos, Eläketurvakeskus, eläkesäätiö, eläkekassa ja muu eläkelaitos ovat velvollisia antamaan paikallisyksikölle ja Melalle niiden pyynnöstä maksutta ja salassapitosäännösten estämättä hallussaan olevat tiedot, jotka koskevat turkistuottajan yritystoimintaa, eläkevakautuksen voimassaoloa ja myönnettyjä eläkeitä sekä muut tiedot, jotka ovat välttämättömiä turkistuottajan lomituspalvelujen järjestämiseksi tai siihen liittyvien toimenpiteiden toteuttamiseksi taikka paikallisyksikölle tai

Melalle tämän lain toimeenpanoa varten annettujen tietojen tarkistamiseksi.

Melalla on lisäksi toimeksiantajana oikeus saada paikallisyksiköltä maksutta ja salassapitosäännösten estämättä kaikki tässä laissa säädettyjen tehtäviensä toimeenpanossa tarpeelliset paikallisyksikön hallussa olevat tiedot.

38 §

Melan oikeus käyttää muissa asioissa annettuja tietoja

Melalla on oikeus yksittäistapauksessa käyttää tämän lain mukaista asiaa käsitellessään muiden sille säädettyjen tehtävien hoitamista varten saamiaan tietoja, jos on ilmeistä, että nämä tiedot vaikuttavat tämän lain mukaisten lomituspalvelujen antamiseen tai tämän lain mukaiseen korvaukseen ja tiedot on lain mukaan otettava huomioon päätöksenteossa ja Melalla olisi oikeus saada nämä tiedot muutenkin erikseen. Lomituspalvelujen hakijalle tulee ilmoittaa etukäteen mahdollisesta tietojen käytöstä.

39 §

Rahamäärien tarkistaminen palkkakertomella

Tässä laissa mainitut rahamäärät tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta työntekijän eläkelain (395/2006) 96 §:n 1 momentissa tarkoitettulla palkkakertomella. Tässä laissa mainitut rahamäärät vastaavat vuoden 2010 palkkakertoimen tasoa.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

40 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

41 §

Lomituspalvelujen määrää, järjestämistä ja hakemista koskevat siirtymäsäännökset

Sen estämättä, mitä 4 §:ssä säädetään vuosilomapäivien enimmäismäärän vahvistamisesta, vuosilomapäivien turkistuottajakohdainen enimmäismäärä vuonna 2010 on 14 päivää.

Sen estämättä, mitä 4 §:ssä säädetään lisävapaatuntien enimmäismäärän vahvistamisesta, sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa turkistuottajalle vuonna 2010 järjestettävän lisävapaan enimmäistuntimäärän vuoden 2010 maaliskuun loppuun mennessä. Lisävapaata järjestetään vuonna 2010 aikaisintaan 1 päivästä huhtikuuta.

Sen estämättä, mitä 13 §:n 1 momentissa säädetään lomituspalvelujen hakuajasta, vuonna 2010 järjestettäviä lomituspalveluja koskeva hakemus on tehtävä viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2010.

42 §

Paikallishallintokustannuksia koskeva siirtymäsäännös

Sen estämättä, mitä 24 §:n 1 momentissa säädetään, vuonna 2010 paikallishallintotehtävien hoitamisesta aiheutuviin kustannuksiin maksettavan valtion korvauksen kokonaismäärä on 182 000 euroa.

Sen estämättä, mitä 24 §:n 2 momentissa säädetään, vuonna 2010 korvauksen suuruus paikallisyksikköä kohti määräytyy niiden paikallisyksikön toimialueella toimivien turkistuottajien määrän perusteella, joille on päätetty myöntää lomituspalveluja ennen 1 päivää huhtikuuta 2010 tehdyllä päätöksellä. Tammi—kesäkuussa korvaus maksetaan kuukausittaisina ennakoina kuitenkin niin, että tammikuun ennako maksetaan helmikuun yhteydessä. Ennakon suuruus on 17 euroa kuukaudessa jokaista paikallisyksikön toimialueella olevaa sellaista turkistilaa kohti, jolla Melan arvion mukaan toimii ainakin yksi lomituspalvelujen saamisen edellytykset täyttävä turkistuottaja.

Sen estämättä, mitä 24 §:n 2 momentissa säädetään, vuonna 2011 korvauksen suuruus

paikallisyksikköä kohti määräytyy niiden paikallisyksikön toimialueella toimivien turkistuottajien määrän perusteella, joille on päätetty myöntää lomituspalveluja vuonna 2011 ennen 1 päivää huhtikuuta 2011 tehdyllä päätöksellä. Tammi—kesäkuussa korvaus maksetaan kuukausittaisina ennakoina. Ennakon suuruus määräytyy niiden paikallisyksikön toimialueella toimivien turkistuottajien määrän perusteella, joille on päätetty myöntää lomituspalveluja ennen 1 päivää huhtikuuta 2010 tehdyllä päätöksellä.

43 §

Lomituskustannusten ennakkoja koskeva siirtymäsäännös

Sen estämättä, mitä 27 §:n 1 momentissa säädetään, vuonna 2010 tammi—kesäkuussa ennakon suuruus on 250 euroa kuukaudessa jokaista paikallisyksikön toimialueella olevaa sellaista turkistilaa kohti, jolla Melan arvion mukaan toimii ainakin yksi lomituspalvelujen saamisen edellytykset täyttävä turkistuottaja, ja tammikuun ennako maksetaan helmikuun ennakon yhteydessä. Heinäkuusta lähtien ennakon suuruus määräytyy niiden paikallisyksikön toimialueella toimivien turkistuottajien määrän perusteella, joille on päätetty myöntää lomituspalveluja ennen 1 päivää huhtikuuta 2010 tehdyllä päätöksellä, sekä sen perusteella, minkä suuruiseksi Mela arvioi vuosilomapäivän keskimääräisen kustannuksen muodostuvan paikallisyksikössä vuonna 2010.

Sen estämättä, mitä 27 §:n 1 momentissa säädetään, vuonna 2011 tammi—kesäkuussa ennakon suuruus määräytyy niiden paikallisyksikön toimialueella toimivien turkistuottajien määrän perusteella, joille on päätetty myöntää lomituspalveluja ennen 1 päivää huhtikuuta 2010 tehdyllä päätöksellä, sekä sen perusteella, minkä suuruiseksi Mela arvioi vuosilomapäivän keskimääräisen kustannuksen muodostuvan paikallisyksikössä vuonna 2011. Heinäkuusta lähtien ennakon suuruus määräytyy niiden paikallisyksikön toimialueella toimivien turkistuottajien määrän perusteella, joille on päätetty myöntää lomituspalveluja vuonna 2011 ennen 1 päi-

vää huhtikuuta 2011 tehdyllä päätöksellä, tannuksen muodostuvan paikallisyksikössä
sekä sen perusteella, minkä suuruiseksi Mela vuonna 2011.
arvioi vuosilomapäivän keskimääräisen kus-

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1265

L a k i**poronhoitajien sijaisapukokeilusta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Sijaisavun järjestämistä poronhoitajille ko-
keillaan siten kuin tässä laissa säädetään. Ko-
keilun aikana poronhoitajalle voidaan korvata
sijaisavusta aiheutuneita kustannuksia valtion
talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa.

2 §

Poronhoitaja

Tässä laissa poronhoitajalla tarkoitetaan
henkilöä, joka on velvollinen ottamaan ja
jolla on voimassa maatalousyrittäjän eläke-
lain (1280/2006) 10 §:ssä tarkoitettu vakuu-
tus tai vireillä hakemus sen saamiseksi.

Lisäksi edellytetään, että henkilöllä on
omistuksessaan vähintään 50 poronhoitolain
(848/1990) 5 §:ssä tarkoitettua lukuporoa.
Porojen omistusoikeus ja määrä perustuvat
sijaisavun suorittamisajankohtana käytettä-
vissä olevaan viimeksi vahvistettuun poron-
hoitolain 30 §:ssä tarkoitettuun poroluette-
loon. Poroluettelon vahvistamisen jälkeen ta-
pahtuneet muutokset otetaan huomioon vain,
jos paliskunnan hallitus on ennen sijaisavun
suorittamisajankohtaa vahvistanut muutok-
sen.

3 §

Muut määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *poronhoitotyöllä* maatalousyrittäjän elä-
kelain mukaan vakuutettavaa poronhoito-
työtä;

2) *perheenjäsenellä* puolisoa ja alle 18-
vuotiasta henkilöä, joka elää vakinaisesti po-
ronhoitajan taloudessa ja on poronhoitajalle
tai tämän puolisolle sukua suoraan alenevassa
polvessa; ja

3) *puolisolla* aviopuolisoa ja henkilöä,
jonka kanssa poronhoitaja jatkuvasti elää yh-
teisessä taloudessa avioliitonomaisissa olo-
suhteissa.

4 §

Korvauksen maksamisen edellytykset

Poronhoitajalle voidaan korvata kustan-
nuksia, jotka hänelle aiheutuvat siitä, että hän
hankkii itselleen sijaisen poronhoitotöihin,
kun sijaisavun tarve johtuu hänen sairauden
tai tapaturman aiheuttamasta työkyvyttömyy-
destä. Seitsemän yhdenjaksoisen sijaisapu-
päivän jälkeen kustannusten korvaaminen
edellyttää lääkärintodistuksella osoitettua
työkyvyttömyyttä. Kustannuksia ei kuiten-

kaan korvata poronhoitajalle, joka sijaisavun suorittamisajankohtana saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruista kuntoutustukea tai työttömyyseläkettä.

Kustannuksia voidaan korvata, jos ne ovat aiheutuneet sellaisten sijaisavun suorittamisajankohtana välttämättömien poronhoitotöiden hoitamisesta, jotka poronhoitajan on ollut tarkoitus itse suorittaa omaan, perheenjäsenensä tai paliskunnan lukuun.

Korvausta ei makseta, jos:

- 1) sijaisena on toiminut poronhoitajan perheenjäsen;
- 2) poronhoitajan olisi ollut mahdollista teettää sijaisen tekemä työ perheenjäsenellään;
- 3) työtä varten on myönnetty muuta julkista rahoitustukea;
- 4) työ kuuluu poronhoitajan tehtäviin hänen ollessaan työsuhteessa tai toimeksiantosuhteessa paliskuntaan;
- 5) työ kuuluu poronhoitajan hoitamaan luottamus- tai hallintotehtävään tai vastaavaan tehtävään; tai
- 6) työ muodostuu sellaisesta porotuotteen jalostustyöstä, joka ei ole tuotteen säilyvyyden kannalta välttämätöntä.

5 §

Korvauksen määrä

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö vahvistaa kalenterivuoden aikana korvattavien sijaisapunttien enimmäismäärän poronhoitajaa kohden edellisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

Korvaus on samansuuruinen kuin poronhoitajalle sijaisavun järjestämisestä aiheutuneet kustannukset, kuitenkin enintään 17 euroa tunnilta.

Sijaisavun järjestämisestä aiheutuneina kustannuksina pidetään:

- 1) poronhoitajaan työsuhteessa olevalle työntekijälle maksettua palkkaa sosiaaliturvakuluineen; ja
- 2) työkorvausta, joka on maksettu ennakoperintärekisteriin merkitylle palvelun tuottajalle.

Edellä 2 momentissa mainittu rahamäärä tarkistetaan vuosittain tammikuun alusta

työntekijän eläkelain (395/2006) 96 §:n 1 momentissa tarkoitetulla palkkakertoimella. Tässä laissa mainittu rahamäärä vastaa vuoden 2010 palkkakertoimen tasoa.

6 §

Korvauksen hakeminen

Korvausta haetaan maatalousyrittäjän eläkelaiassa tarkoitetulta Maatalousyrittäjien eläkelaitokselta (*Mela*).

Korvausta on haettava kahden kuukauden kuluessa kustannusten perusteena olevan sijaisapujakson päättymisestä, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Hakemukseen on liitettävä sijaisena toimineen henkilön antama selvitys sijaisavusta.

Hakemuksesta ja sen liitteistä on käytävä ilmi:

- 1) sijaisavun ajankohta;
- 2) sijaisavulla hoidetut tehtävät;
- 3) sijaisavun järjestämisestä aiheutuneet kustannukset; sekä
- 4) muut kustannusten korvaamiseksi tarvittavat tiedot.

7 §

Lausunnot

Poronhoitolain 19 §:ssä tarkoitetun poroisännän on annettava Melalle lausuntonsa, josta ilmenee tarvittavassa laajuudessa hänen arvionsa siitä, täytyvätkö kustannusten korvaamisen edellytykset. Lausunnon antaa sen paliskunnan poroisäntä, jonka osakas sijaisapua käyttänyt poronhoitaja on. Poronhoitajan on ilmoitettava poroisännälle sijaisavun järjestämisestä välittömästi sijaisaputarpeen ilmaannuttua.

Mela voi pyytää paliskunnan hallitukselta lausunnon, jos kustannusten korvausta koskeva hakemus on ristiriidassa poroisännän lausunnon kanssa tai jos se on muutoin asian selvittämiseksi tarpeellista.

8 §

Päätöksenteko ja korvauksen maksaminen

Melan on ratkaistava hakemus viivytyk-

settä saatuaan tarpeelliset selvitykset ja lausunnot.

Päätös voidaan antaa automaattisessa tietojenkäsittelyssä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen aikaansaatuna asiakirjana. Tällöin allekirjoitus voidaan merkitä päätökseen koneellisesti. Päätös annetaan tiedoksi asianosaiselle hallintolain (434/2003) 59 §:ssä säädetyllä tavalla.

Mela maksaa korvauksen korvauksensaajan ilmoittamalle tilille Suomessa toimivaan rahalaitokseen.

9 §

Perusteettomasti maksetun korvauksen palauttaminen

Jos korvausta on maksettu perusteettomasti, korvauksen saaja on velvollinen palauttamaan liikaa saamansa korvauksen Melalle.

Mela voi luopua takaisinperinnästä osittain tai kokonaan, jos tämä katsotaan kohtuulliseksi eikä perusteettomasti maksetun korvauksen maksamisen ole katsottava johtuneen korvauksen saajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä. Mela voi luopua takaisinperinnästä myös silloin, kun takaisinperittävä määrä on vähäinen. Päätös takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa perusteettoman korvauksen maksamisesta.

Jos takaisinperintäpäätöksellä vahvistettua saatavaa ei ole suoritettu eräpäivänä, saadaan vuotuista viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa säädetyin perustein. Viivästyskoron maksamisen perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua takaisinperintäpäätöksen antamisesta.

Takaisinperintäpäätöksellä vahvistettu saatava saadaan viivästyskorkoineen ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

10 §

Muutoksenhaku

Melan päätöksestä saa valittaa Rovaniemien hallinto-oikeuteen siten kuin hallinto-

lainkäyttölaisissa (586/1996) säädetään. Valituskirjelmä on toimitettava muutoksenhakuajassa Melalle.

Melan on oikaistava päätöksensä, jos se hyväksyy valituksen kaikilta osin. Muussa tapauksessa Melan on toimitettava valituskirjelmä, lausuntonsa sekä asiassa kertyneet asiakirjat viipymättä ja viimeistään 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä Rovaniemien hallinto-oikeudelle.

Hallinto-oikeuden päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

11 §

Yleinen johto, ohjaus ja valvonta sekä toimeenpano

Sijaisapukokeilun yleinen johto, ohjaus ja valvonta kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriölle. Mela vastaa kokeilun toimeenpanosta.

12 §

Valtion korvaus sijaisavun kustannuksiin

Valtion varoista korvataan Melalle tämän lain 4 §:ssä tarkoitettujen korvausten maksamisesta aiheutuneet kustannukset valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa. Korvaus maksetaan vuosittain ennakkoina kahtena yhtä suurena eränä tammi- ja heinäkuussa siten, että ennakko on Melan käytettävissä kuukauden ensimmäisenä pankkipäivänä. Sosiaali- ja terveysministeriö voi erityisesti syystä maksaa ennakkoa edellä säädetyistä poiketen, jos Melan valmius maksaa tässä laissa tarkoitettuja korvauksia muutoin vaarantuisi.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 25 päivänä valtion korvauksen lopullisen määrän edelliseltä kalenterivuodelta. Tätä varten Melan on toimitettava ministeriölle selvitys edellisen vuoden kustannuksista viimeistään vahvistamista edeltävän kuukauden 20 päivänä.

Jos Melalle edellisen kalenterivuoden aikana maksetut ennakot ylittävät valtion korvauksen lopullisen määrän, ylittävä määrä käytetään kuluvan vuoden kustannuksiin. Jos vuoden 2012 ennakot yhdessä edelliseltä

vuodelta mahdollisesti siirtyneen määrärahan kanssa ylittävät valtion korvauksen lopullisen määrän, Melan on palautettava liikaa saamansa määrä valtiolle.

13 §

Valtion korvaus hallintokustannuksiin

Valtion varoista suoritetaan Melalle vuosittain kohtuullinen korvaus tämän lain mukaisten tehtävien hoitamisesta Melalle aiheutuviin hallintokustannuksiin.

Sosiaali- ja terveysministeriö päättää vuosittain Melan esityksestä 1 momentissa tarkoitetun kohtuullisen korvauksen määrän ja suorittaa korvauksen Melalle maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 31 §:ssä tarkoitetun korvauksen yhteydessä.

14 §

Poronhoitajan ilmoitusvelvollisuus

Poronhoitajan on ilmoitettava Melalle itseään, perhettään ja poronhoitotyötään koskevista seikoista, jotka voivat vaikuttaa tämän lain mukaisen korvauksen saamiseen tai maksettavan korvauksen määrään.

15 §

Tietojen luovuttaminen ja salassapito

Melan toimintaan tämän lain toimeenpanoon liittyvissä asioissa sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) siltä osin kuin Mela käyttää mainitun lain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua julkista valtaa.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 20 kohdassa säädetään, salassa pidettäviä ovat myös sellaiset tämän lain toimeenpanoon liittyvät asiakirjat ja niihin sisältyvät tiedot, jotka koskevat poronhoitajan taloudellista asemaa.

Melalla on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, salassapitosäännösten ja

muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, tämän lain toimeenpanoon perustuvat hallussaan olevat tiedot maksamistaan korvauksista, korvauksen saajista ja korvauksen perusteena olevista kustannuksista.

16 §

Oikeus tietojen saamiseen

Paliskunta ja poroisäntä sekä veroviranomainen, Eläketurvakeskus, Kansaneläkelaitos, eläkesäätiö ja muu eläkelaitos ovat velvollisia antamaan Melalle sen pyynnöstä maksutta ja salassapitosäännösten estämättä hallussaan olevat tiedot, jotka koskevat poronhoitajan yritystoimintaa ja hänelle myönnettyjä eläkkeitä, sekä muut tiedot, jotka ovat välttämättömiä käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi tai siihen liittyvien toimenpiteiden toteuttamiseksi taikka Melalle tämän lain toimeenpanoa varten annettujen tietojen tarkistamiseksi.

17 §

Melan oikeus käyttää muissa asioissa annettuja tietoja

Melalla on oikeus yksittäistapauksessa käyttää tämän lain mukaista asiaa käsitellessään muiden sille säädettyjen tehtävien hoitamista varten saamiaan tietoja, jos on ilmeistä, että nämä tiedot vaikuttavat tämän lain mukaiseen korvaukseen ja tiedot on lain mukaan otettava huomioon päätöksenteossa ja Melalla olisi oikeus saada nämä tiedot muutenkin erikseen. Korvauksen hakijalle tulee ilmoittaa etukäteen mahdollisesta tietojen käytöstä.

18 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010. Lakia sovelletaan sijaisapuun, joka on suoritettu vuosina 2010—2012.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

5922

N:o 1265

Sen estämättä, mitä 5 §:n 1 momentissa säädetään sijaisaputuntien enimmäismäärän vahvistamisesta, sijaisaputuntien enimmäismäärä vuonna 2010 on 40 tuntia poronhoitajaa kohden.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1266

Laki**maatalousyrittäjän eläkelain 114 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 114 §:n 1 momentin 9 kohta seuraavasti:

114 §	lomituspalveluista annetussa laissa (1264/2009) säädetään sekä poronhoitajien sijaisapukokeilusta siten kuin poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetussa laissa (1265/2009) säädetään; ja
<i>Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävät</i>	
Maatalousyrittäjien eläkelaitos huolehtii:	
9) maatalousyrittäjien lomituspalveluista siten kuin maatalousyrittäjien lomituspalvelu- laissa (1231/1996) säädetään, turkistuottajien lomituspalveluista siten kuin turkistuottajien	Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi- kuuta 2010.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 1267

Valtioneuvoston asetus**sotainvalidien puolisoiden, leskien ja sotaleskien kuntoutustoiminnasta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 689/2001:

1 §

Kuntoutukseen voidaan hyväksyä kuntoutuksen tarpeessa oleva henkilö:

1) jonka aviopuoliso on vahingoittunut tai sairastunut vuosien 1939—1945 sotien johdosta siten, että hänen sotilasvammalaissa (404/1948) tarkoitettu työkyvyttömyysasteensa on vähintään 50 prosenttia;

2) jonka 1 kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1961 tai sen jälkeen, jos aviopuolison työkyvyttömyysaste tämän kuollessa oli vähintään 40 prosenttia;

3) jonka 1 kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1961 tai sen jälkeen ja joka saa hänen jälkeensä täyttä huoltoeläkettä, vaikka vahingoittuneen tai sairastuneen työkyvyttömyysastetta ei ole voitu vahvistaa; sekä

4) jonka aviopuoliso on kuollut tai kadonnut sodan johdosta vuosina 1939—1945 ja joka saa sotilasvammalain mukaista huoltoeläkettä.

Lisäedellytyksenä 1 momentin 1 kohdassa on, että aviopuolisot asuvat yhdessä. Sotainvalidin joutuminen laitoshoittoon ei kuitenkaan ole esteenä aviopuolison kuntoutukselle.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua henkilöä, joka myöhemmän avioliiton purkaututtua on uudelleen alkanut saada huoltoeläkettä, ei voida hyväksyä kuntoutukseen.

2 §

Laitoskuntoutusjakson pituus on enintään kaksi viikkoa ja päiväkuntoutusjakson pituus on enintään 15 päivää.

Avokuntoutus voi käsittää enintään 15 hoitokerran sarjan. Hoitosarjasta aiheutuvat kustannukset saavat olla enintään 666 euroa kuntoutettavaa kohti kuitenkin niin, että kotona annettavasta avokuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset saavat olla enintään 999 euroa kuntoutettavaa kohti.

3 §

Valtiokonttori valitsee kuntoutettavat hakemusten perusteella. Hakemukseen tulee liittää lääkärintodistus, josta ilmenee kuntoutuksen tarve. Avokuntoutusta koskevaan hakemukseen on liitettävä hoitomääräys tai jäljennös siitä.

Kuntoutettavia valittaessa on annettava etusija niille 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille, joiden aviopuolison työkyvyttömyysaste on 100 prosenttia. Heidän kuntoutuksensa voi tarvittaessa toistua vuosittain.

4 §

Laitoskuntoutus ja päiväkuntoutus annetaan valtiokonttorin hyväksymässä kuntoutuslaitoksessa. Avokuntoutusta voi antaa yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettu palvelujen tuottaja ja itsenäinen ammatinharjoittaja.

Valtiokonttori maksaa kuntoutuksen kustannukset suoraan asianomaisille kuntoutuslaitoksille, palvelujen tuottajille ja itsenäisille ammattiharjoittajille.

5 §

Kuntoutuksesta aiheutuvat menot korvataan valtion vuoden 2010 talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.50.53 varatun määrärahan rajoissa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

6 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Hallitussihteeri Jaana Huhta

N:o 1268

Valtioneuvoston asetus**eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 689/2001:

1 §

Rintama-avustusta voidaan hakemuksesta maksaa sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään:

1) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Virossa tai muualla entisen Neuvostoliiton alueella pysyvästi asuvalle vaikeissa taloudellisissa olosuhteissa elävälle ulkomaalaiselle rintamasotilaille; sekä

2) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Suomessa pysyvästi asuvalle ulkomaalaiselle rintamasotilaille.

Ulkomaalaisella rintamasotilaalla tarkoitetaan henkilöä, jolle on myönnetty ulkomaalaisen rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (418/1992) mukainen ulkomaalaisen rintamasotilastunnus tai joka täyttää tunnuksen myöntämisen edellytykset.

Henkilölle, jolle on myönnetty rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (772/1969) mukainen rintamasotilastunnus, ei kuitenkaan makseta rintama-avustusta.

2 §

Kertasuorituksena myönnettävän rintama-avustuksen määrä on 540 euroa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2009

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

3 §

Rintama-avustuksesta aiheutuvat menot korvataan valtion talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.50.54 varatun määrärahan rajoissa.

4 §

Rintama-avustuksen myöntää hakemuksesta valtiokonttori. Avustusta on haettava vuoden 2010 loppuun mennessä.

5 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

6 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Tätä asetusta sovelletaan suoritettaessa avustuksia vuodelta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Hallitussihteeri Jaana Huhta

N:o 1269

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan suoritteista perittävistä maksuista

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, nojalla:

1 §

Julkisoikeudelliset suoritteet, joista peritään omakustannusarvosta poikkeava maksu

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa peritään muutoksenhausta käsittelymaksua 114 euroa.

Kun ylimääräinen muutoksenhakemus hylätään, käsittelymaksu on 57 euroa.

Käsittelymaksua ei peritä, jos:

1) valituslautakunta muuttaa alemman viranomaisen päätöstä muutoksenhakijan eduksi;

2) asia aineellisia kysymyksiä osaksikaan ratkaisematta palautetaan alemman viranomaisen käsiteltäväksi tai asia siirretään toimivaltaiselle viranomaiselle;

3) muutoksenhakemus jää sillensä, sitä ei tutkita taikka se raukeaa.

Käsittelymaksu jätetään niin ikään perimättä:

1) luottojen maksuhelpotusta, vapaaehtoista velkajärjestelyä tai valtion takautumisvaatimuksesta luopumista koskevassa asiassa;

2) kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain (702/2003) tai eläintautilain (55/1980) nojalla annettavan taikka yleisen edun kannalta tärkeässä ympäristön- tai työympäristön suojeluun liittyvässä asiassa annettavan päätöksen kyseessä ollessa;

3) käsittelymaksun oikaisuvaatimukseen annettavasta päätöksestä;

4) täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä koskevassa asiassa; ja

5) asiassa, jossa päätösasiakirja on muualla laissa säädetty maksuttomaksi.

2 §

Julkisoikeudellinen suorite, josta peritään omakustannusarvoa vastaava maksu

Todistuksesta, joka pyynnöstä annetaan erillisenä asiakirjana tai kirjoitetaan viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan, peritään maksua 10 euroa.

3 §

Muut maksulliset suoritteet

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia suoritteita ovat tilauksesta tehtävät selvitykset.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedon esille hakemisesta sekä 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosten antamisesta perittävistä maksuista päättää maaseutuelinkeinojen valituslautakunta ottaen huomioon, mitä lain 34 §:ssä säädetään.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1269

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tam-

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2009

mikuuta 2010 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2012 saakka.

Tämän asetuksen mukaisia maksuja peritään sen voimaantulon jälkeen vireille tulevista asioista.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Sinikka Silén